

på, om det er klogt. Man kan sige, at forskellen på en daginstitution og de andre typer af steder, hvor vi diskuterer et embedslægetilsyn, jo er, at man ofte som forældre kommer på sine børns daginstitutioner.

Vi er også enig i, at det koster penge at lave forbedringer. Det er det fjerde element i Enhedslistens forslag, nemlig at bruge 300 mio. kr., som reserveres for finansåret 2002 til at forbedre de forhold, der trænger til forbedring.

Endelig er vi enige i, at det er vigtigt at styrke forældrebestyrelsernes rolle. Det her ligger også i forlængelse af de overvejelser, SF har haft med sine forslag om at overføre arbejdsmiljøbestemmelserne, så de også gælder inden for børneområdet.

Men vi støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Så vidt jeg kan se, er det tredje gang, at dette beslutningsforslag bliver fremsat, og så kan man måske ud fra den forudsætning sige, at alle gode gange er tre; men det vil så tiden jo vise.

I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at alle forældre er meget bevidste om miljøet i de institutioner, hvor deres børn tilbringer en meget stor del af deres vågne liv. Vi er heller ikke i tvivl om, at pædagoger og andre ansatte på institutionerne også meget opmærksomme på miljøet; det er jo også deres arbejdsmiljø, det gælder.

Vi ved, at organisationerne, medarbejderne og forældrebestyrelserne kan gå til kommunerne, hvis der er problemer. Og det plejer jo ikke just at gå stille for sig, hvis kommunerne vender det døve øre til.

Men hvis der er problemer med sikkerhed og sundhed på institutionerne, der kræver en hurtig indsats, kan Dansk Folkeparti da ikke se, hvorfor man ikke skulle kunne gå til embedslægerne og få de problemer løst, hvis det gælder om at få et hurtigt indgreb, altså ved pludseligt opstået sundhedsfare eller lignende.

Vi har i medierne mange gange set børneinstitutioner, der er blevet sammenlignet med et støjhelvede og børnene med burhøns. Så hvis det er korrekt, som det står i bemærkningerne, at kun 5 pct. af de eksisterende pædagogiske dagtilbud og skolefritidsordninger har den plads, der er påbudt i bygningsreglementet pr. barn, så mener jeg, det er et problem.

Jamen er det ikke sådan, at det er et kommunalt krav, at bygningsreglementerne skal overholdes? Og farer kommunerne ikke selv ud med bål og brand over for de borgere, der ikke overholder bygningsreglementet til punkt og prikke? Og selv om belægningen kan svinge meget, er det en kendsgerning, at for lidt plads har indflydelse på børnenes helbred. Så mon ikke kommunerne skulle holde lidt selvsjult på institutionsområdet?

Dansk Folkeparti finder, at forslaget om at samle de gældende bestemmelser om sikkerhed og sundhed for børn i ét regelsæt, således at det bliver mere overskueligt, bør tages op her og nu af ministeren, idet jeg ikke regner med, at det kræver ny lovgivning at gennemføre denne regelsammenskrivning. Men det er jo noget, vi kan spørge om i udvalget.

Sådan et klart og overskueligt hefte med reglerne på området bør være tilgængeligt på institutionerne, men det er det måske allerede. Jeg synes, jeg hørte en ordfører nævne det.

Hvis det er, hvad der er behov for, så er Dansk Folkeparti med på den, men hvis der i ordene »miljølov for børn« ligger noget ganske andet, så må Dansk Folkeparti sige fra.

Tove Videbæk (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi faktisk glade for, at Enhedslisten sætter en miljølov for børn på dagsordenen igen. Der er stadig væk et påtrængende behov for at sikre, at vores børn færdes i sikre og sunde omgivelser. Og det gælder ikke bare i daginstitutioner, fritidshjem og skolefritidsordningerne, men også i folkeskoler, på ungdomsuddannelser og videregående uddannelser.

Men ét sted skal vi jo begynde, og jeg synes, at Enhedslistens forslag på mange måder er et godt skridt i den rigtige retning. Vi ved jo, at vores børn i hverdagen mange steder opholder sig på alt for lidt plads og med et usundt støjniveau, og børnene får hovedpine, rindende øjne og allergi i flere institutioner.

Det er en uacceptabel behandling af fremtidens råstof, som vi leverer i øjeblikket. I den sammenhæng vil jeg da også lige indskyde, at Kristeligt Folkeparti ønsker større fleksibilitet i dagpasningstilbudene, og det skyldes jo ikke bare rent ideologisk forsvar, men i høj grad overvejelser om, at institutionerne så ville blive aflastet, så der bliver mere plads til dem, der er der. For hvis man indførte større fleksibilitet i pasningstilbudet, ville man i højere grad kunne se